

Vragenbus.

Welke toekomst wacht een gereplanteerde of geimplanteerde tand?

Naar aanleiding van deze vraag kan ik uit mijne ervaring het volgende mededeelen.

Juli 1900 vervoegde zich ten mijnent Zuster M. D. voor diverse tandheelkundige bewerkingen, welke naar behooren verricht werden.

I. I. s. d. stond nagenoeg loodrecht op de normale richting der tandenrij en werd mij gevraagd of ik deze niet kon recht zetten. Ik stelde immediate regulation voor, doch bereidde pat. er op voor dat deze kon mislukken. Aangezien de wortel gebogen bleek te zijn, bleef de mislukking niet uit. Toen ik den tand nu in goeden stand wilde reponeeren, draaide deze weer 90° en werd telkens bij 't recht zetten er als 't ware weer uitgeschroefd. Aangezien pat. niet kleinzeerig was, stelde ik voor een nieuwe tandkas te maken en dan de tand er in te zetten in goeden stand. Pat. was hiertoe bereid en daarop vormde ik met groote rozenboren een een trepaanboor een ruime tandkas, waarin de tand nu wèl recht kon gezet worden. Tevoren had ik een fixatieapparaatje voor de regulatie gereed gemaakt, bestaande uit 3 aan elkaar gesoldeerde ringetjes om I. I. s. s. en I. I. s. d. en 2. s. d.

De tand werd naar behooren geprepareerd van uit den apex; met guttapercha point gevuld en gereplanteerd,

waarna alles met de ringetjes en cement bevestigd werd. Het periost had ik er geheel afgeschaafd. De operatie verliep zonder reactieve ontsteking en pat. verklaarde reeds na 2 dagen dat zij niet de minste pijn voelde. Na 4 maanden, dus in October verwijderde ik het retentieapparaatje en bleek de tand muurvast te zitten.

Ik verrichtte de operatie *zonder eenige anaesthesie* omdat ik voor ongewenschte nawerking vreesde. Zeer pijnlijk scheen de bewerking niet te zijn, althans pat. verzekerde mij toen en later meermalen, dat zij 't uitboren van een tand, ook zonder dat de pulpa ontbloot werd, oneindig veel onaangenamer, om niet te zeggen pijnlijker, vond dan het boren in haar kaakbeen.

Ik zag pat. in den loop der jaren meermalen terug voor diverse tandheelkundige operaties en had gelegenheid te bemerken dat haar gebit sterk achteruitging, zoodat vele vullingen en ook extracties moesten gedaan worden. De geïmplanteerde tand hield zich echter uitstekend en werd ook niet chaotisch, alleen werd de kleur donkerder tot ten laatste licht geel bruin toe. Van 1905—1907 zag ik pat. niet terug.

In Mei 1907 vertoonde zij zich weer met een vrijwel verwoest gebit (er was in die 2 jaren niets aan verricht) en wenschte eene geheele prothese. Alle extracties verliepen zonder enig bezwaar behalve die van I. I. s. d. Er was hier absoluut geen gelegenheid met de tang tusschen wortel en tandkas te komen. Wel voelde ik een rand waar de tandkas ophield maar verder daar indringen bleek onmogelijk. Hoewel de tand nog steeds gaaf was gebleven wilde pat. hem om zijn kleur, met 't oog op de prothese er uit hebben en ben ik na eindelooze moeite er in geslaagd bij stukjes en beetjes *den totaal met den kaak vergroeiden wortel* er uit te krijgen met opoffering van ongeveer den geheelen alveolairwand.

Gegeven dit resultaat meen ik wel te mogen besluiten dat een geïmplanteerden of gereplanteerden tand *eene*

bevredeigende toekomst wacht, als men pat. op de mogelijke verkleuring voorbereidt en voor langdurige fixatie zorg draagt, zoodat de vergroeiing van wortel en kaak behoorlijk tot stand kan komen.

Gaarne zou ik van andere collegae vernemen welke hunne resultaten waren.

Dr. M. J. F. SCHUTTE.

HAARLEM, Aug. 1907.